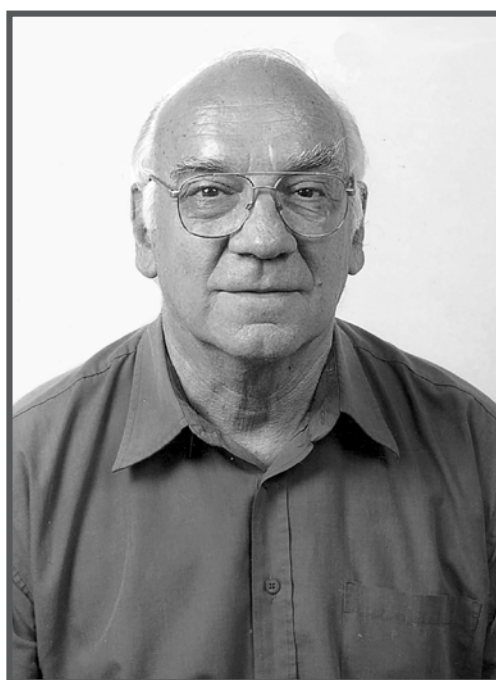

In memoriam

izv. prof. dr. sc. IVO RENDIĆ-MIOČEVIĆ

(Korčula, 13. svibnja 1935. – Rijeka, 13. prosinca 2020.)

(Korčula, May 13, 1935 – Rijeka, December 13, 2020)

Ivo Rendić-Miočević rođen je u Korčuli 13. svibnja 1935. godine. U Jelsi i Makarskoj pohađao je osnovnu školu, a srednjoškolsko obrazovanje stekao je u splitskoj Klasičnoj gimnaziji. Nastavio je školovanje na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu gdje je diplomirao arheologiju 1959. i povijest 1964. godine. Kao nastavnik povijesti radio je u više škola u Zadru, Splitu i Rijeci gdje je razvio poseban interes za metodiku nastave povijesti. Magistrirao je 1983. temom *Diferencijacija i individualizacija nastave povijesti uz primjenu viših didaktičkih sustava*, a zvanje doktora pedagoških znanosti na području metodike nastave povijesti stekao

Ivo Rendić-Miočević was born in Korčula on May 13, 1935. He attended primary school in Jelsa and Makarska and he finished his secondary education at the Classical Gymnasium in Split. He continued his education at the Faculty of Philosophy of University of Zagreb, where he graduated in archaeology in 1959 and in history in 1964. He worked as a history teacher in several schools in Zadar, Split and Rijeka where he developed a special interest in the history teaching methods. He received his master's degree at the Faculty of Philosophy of University of Ljubljana in 1983 on the topic *Differentiation and individualisation of history teaching through the use of higher didactic systems* (original title: *Diferencijacija i individualizacija nastave*

je 1986. godine obranivši rad na temu *Transfer povijesnog znanja u školi*, oboje na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Ljubljani. Tako je postao prvi metodičar nastave povijesti na području tadašnje Jugoslavije. Na Odsjeku za povijest Filozofskog fakulteta u Zadru nastupio je 1. rujna 1986. godine gdje je bio dugogodišnji profesor i predavač Metodike nastave povijesti. Na Filozofskom fakultetu u Zadru, odnosno od 2002. godine Sveučilištu u Zadru, ostao je sve do mirovine 2004. kada je pokrenuo i poslijediplomski studij Metodika nastave povijesti. Kod kolega nastavnika i studenata ostao je upamćen kao iznimno stručan i omiljen profesor. Svojim neumornim radom u prenošenju metodičkih znanja bio je motivacija svim studentima, budućim nastavnicima, da bi i oni svojim učenicima prenijeli ljubav i želju za učenjem, poučavanjem i razumijevanjem povijesti.

Osim niza stručnih i znanstvenih radova, napisao je i više metodičkih priručnika. U njegovu znanstvenom i istraživačkom radu posebno se mogu izdvojiti djela: *Didaktičke inovacije u nastavi povijesti: transfer povijesnog znanja u školi* (1989.), *Učenik istražitelj prošlosti* (2000.), *Zlo velike jetre: povijest i nepovijest Crnogoraca, Hrvata, Muslimana i Srba* (1996.), *U potrazi za hrvatskom kolijevkom* (2000.), *Hrvatski identitet: trajnost i fluidnost: usporedba Kvarnera i gorske Dalmacije* (2006.), *Uvod u hrvatsku interdisciplinarnu povijest* (2011.) te *Osuda Hrvata na zaborav* (2020.).

U svojim je didaktičkim djelima Rendić-Miočević uvijek promicao suvremene metode poučavanja povijesti kojima je bio cilj omogućiti svakom učeniku sagledavanje povijesnih događaja u svoj svojoj cijelosti, iz svih kutova, neovisno o utjecaju politike i ideologije.

Na njegov akademski rad značajan su trag ostavila i ratna stradanja u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini. Ratna su ga zbivanja potaknula na proučavanje psiholoških portreta naroda zahvaćenih ratom. Posebno se dotakao te teme u knjizi *Zlo velike jetre: povijest i nepovijest Crnogoraca, Hrvata, Muslimana i Srba* (1996.) gdje je obradio kulturno-antropološko i socijalno-psihološko nasljeđe tih naroda istaknuvši značenje psihohistorije u povijesnoj znanosti. U dvadeset i prvom stoljeću glavna preokupacija njegova rada postaje pitanje

povijesti uz primjenu viših didaktičkih sustava). In 1986 at the Faculty of Philosophy of University of Ljubljana he obtained his PhD in pedagogical sciences in the field of history teaching methods on the topic *The transfer of historical knowledge in school* (original title: *Transfer povijesnog znanja u školi*). Thus, he became the first methodologist of history teaching in the former Yugoslavia. He had his inaugural lecture at the Department of History of the Faculty of Philosophy of Zadar on September 1st 1986, where he was a long-time professor and lecturer of the *History Teaching Methods*. He remained at the Faculty of Philosophy in Zadar, i.e. the University of Zadar since 2002, until his retirement in 2004. After his retirement he initiated a postgraduate course in *History Teaching Methods*. He is remembered by fellow teachers and students as an extremely professional and favourite professor. Through his tireless work in the transfer of history teaching knowledge, he was a motivator to all students, future teachers, so that they too could pass on to their students the love and aspiration to learn, teach and understand history.

In addition to a number of professional and scholarly papers, he has written several history teaching manuals. The following works can be singled out from his scholarly research: *Didactic Innovations in History Teaching: the Transfer of Historical Knowledge in School* (1989) (original title: *Didaktičke inovacije u nastavi povijesti: transfer povijesnog znanja u školi*); *Student, a Researcher of the Past* (2000) (original title: *Učenik istražitelj prošlosti*); *The Evil of the Big Liver: the History and Non-history of Montenegrins, Croats, Muslims and Serbs* (1996) (original title: *Zlo velike jetre: povijest i nepovijest Crnogoraca, Hrvata, Muslima i Srba*); *In Search of the Croatian Cradle* (2000) (original title: *U potrazi za hrvatskom kolijevkom*); *Croatian Identity: Perpetuity and Fluidity: A Comparison of Kvarner and Mountain Dalmatia* (2006) (original title: *Hrvatski identitet: trajnost i fluidnost: usporedba Kvarnera i gorske Dalmacije*); *Introduction to Croatian Interdisciplinary History* (2011) (original title: *Uvod u hrvatsku interdisciplinarnu povijest*) and *The Condemnation of Croats to Oblivion* (2020) (original title: *Osuda Hrvata na zaborav*).

In his didactic works, Rendić-Miočević always promoted modern methods of history teaching, which aimed to enable each student to observe historical events in their entirety, from all angles and independently from the influence of politics and ideology.

The war sufferings in Croatia and Bosnia and Herzegovina also left a significant mark on his academic

hrvatskog nacionalnog identiteta koje posebno obrađuje u knjigama: *U potrazi za hrvatskom kolijevkom* (2000.), *Hrvatski identitet: trajnost i fluidnost: usporedba Kvarnera i gorske Dalmacije* (2006.), *Uvod u hrvatsku interdisciplinarnu povijest* (2011.) te *Osuda Hrvata na zaborav* (2020.).

Osim po uspješnoj i plodnoj akademskoj karijeri, profesor Rendić-Miočević ostat će upamćen i kao zaslužni plivački trener. Plivanje je profesoru Rendić-Miočeviću bilo velika strast od gimnazijskih dana, uskoro je postao i instruktor te 1962. i trener, čime je stekao najviše formalno obrazovanje koje je mogao u Hrvatskoj. Ostavio je svoj trag u plivačkim klubovima *Primorje* (Rijeka), *Jedinstvo* (Zadar) i *Mornar* (Split), kao i u niz plivačkih škola za početnike kojima je nastojao popularizirati plivanje kao sport. Kao i u svojem metodičkom radu u polju nastave povijesti, nastojao je i u poučavanju plivanja unijeti suvremene metode s kojima se upoznao proučavanjem svjetske literature te na studijskim putovanjima. Plod je toga rada knjiga *Priručnik modernog plivanja* (1981.).

Svojim djelovanjem Ivo Rendić-Miočević ostavio je neizbrisiv trag u metodici nastave povijesti i psihistoriji, na svemu tome jako smo mu zahvalni, a osobito smo ponosni i zahvalni na njegovu nesebičnom trudu i znanjima koje je prenosio generacijama studenata povijesti na Filozofskom fakultetu u Zadru, odnosno Sveučilištu u Zadru. Generacije studenata pamtit će ga kao mirnog, staloženog i uvijek vedrog nastavnika otvorenog za svaku pomoć.

The events of the war encouraged him to study the psychological portraits of the peoples affected by the war. He particularly touched on this topic in the book *The Evil of the Big Liver: History and Non-history of Montenegrins, Croats, Muslims and Serbs* (1996) (original title: *Zlo velike jetre: povijest i nepovijest Crnogoraca, Hrvata, Muslima i Srba*), where he dealt with the cultural-anthropological and social and psychological heritage of these peoples, emphasizing the importance of psychohistory in historical sciences. In the twenty-first century, the question of Croatian national identity became the main concern in his work, and he deals with this in the following books: *In Search of the Croatian Cradle* (2000) (original title: *U potrazi za hrvatskom kolijevkom*); *Croatian Identity: Perpetuity and Fluidity: A Comparison of Kvarner and Mountain Dalmatia* (2006) (original title: *Hrvatski identitet: trajnost i fluidnost: usporedba Kvarnera i gorske Dalmacije*); *Introduction to Croatian Interdisciplinary History* (2011) (original title: *Uvod u hrvatsku interdisciplinarnu povijest*) and *The Condemnation of Croats to Oblivion* (2020) (original title: *Osuda Hrvata na zaborav*).

Apart from his successful and fruitful academic career, Professor Rendić-Miočević will also be remembered as a notable swimming coach. Swimming was Professor Rendić-Miočević's great passion since his high school days, and soon he became an instructor, and a coach in 1962, thus gaining the highest formal education available in Croatia. He left his mark in the swimming clubs *Primorje* (Rijeka), *Jedinstvo* (Zadar) and *Mornar* (Split), as well as in a number of swimming schools for beginners, where he tried to popularise swimming as a sport. As in his work in the field of history teaching methods, he also tried to introduce modern methods in the teaching of swimming. He became acquainted with these methods by studying world literature and on study trips. The fruit of this work is the book *The Modern Swimming Manual* (1981) (original title: *Priručnik modernog plivanja*).

With his work, Ivo Rendić-Miočević left a permanent mark on the history teaching methods and psychohistory. We are very grateful to him for this and we are especially proud of and grateful for his selfless work and the knowledge he passed on to generations of history students at the Faculty of Philosophy in Zadar, i.e. the University of Zadar. Generations of students will remember him as a calm, composed and always cheerful teacher who was ready to help.

